

προαιρούμαι

προαιρούμαι, ρ. [<αρχ. προαιρούμαι], ιδίως εύχρ. στη φρ. *ό,τι προαιρείσθε*, (για εράνους) *ό,τι θέλετε*, *ό,τι έχετε ευχαρίστηση*: «κάνουμε έρανο για τα άπορα παιδιά και μπορείτε να δώσετε *ό,τι προαιρείσθε*».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας